

दधातीति यानि भूतानि चतुर्विधानि स्वभावेनैव द्वंद्वयुक्तानि सुखदुःखादिमतिवर्ततेषां भूतानां सप्तयः कालः स्थानं अचिच्छानं गतं स एव चतानि भूतानि दधाति धारयति पोषयति च तथा स एव भूतानि भवति स्वयमेव भूतात्मेत्यर्थः ॥ ४२ ॥ सर्गेति समय एव सर्गादिकं दधाति भवतीति चानुषज्यतेन केवलं भूतात्मेव कालः अपितु सर्गाद्यात्वापीत्यर्थः सर्गः सृष्टिः कालो दर्शादिः क्रियायज्ञाद्वादिः वेदास्तत्पकारकाः कर्ता तदनुष्ठानाकार्यदेहादिपरिस्पंदः क्रियाफलं स्वर्गः सर्वमेतत्कालात्मा पुरुष एवेत्यर्थः तथा च श्रुतिः पुरुष एवेदं सर्वमिति ॥ ४३ ॥ इति शान्तिः ० मो० नै० भा० त्रयस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३३ ॥

दधाति भवति स्थानं भूतानां समयो मतं ॥ स्वभावेनैव वर्तते द्वंद्वयुक्तानि भूरिशः ॥ ४२ ॥ सर्गकालक्रियावेदाः कर्ता कार्यक्रियाफलं ॥ प्रोक्तेषु त्रसर्ववैयर्न्यां त्वंपरिपृच्छसि ॥ ४३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने त्रयस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३३ ॥ ॥ ४३ ॥ व्यास उवाच प्रत्याहारं तु वक्ष्यामि शर्वयादौ गते हनि ॥ यथेदं कुरुते ध्यात्मं सुसूक्ष्मं विश्वमीश्वरः ॥ १ ॥ दिवि सूर्यस्तथा सप्तदहंति शिखिनोऽर्चिषः ॥ सर्वमेतत्तदार्चिभिः पूर्णं जाज्वल्यते जगत् ॥ २ ॥ पृथिव्यां यानि भूतानि जंगमानि ध्रुवाणि च ॥ तान्येवाग्नेप्रलीयंते भूमित्वमुपयांति च ॥ ३ ॥ ततः प्रलीने सर्वस्मिन् स्यावरे जंगमे तथा ॥ निर्वक्ष्यानि स्तृणा भूमिर्हस्यते कूर्मं पृष्ठवत् ॥ ४ ॥ भूमेरपि गुणं गंधमाप आददेते यदा ॥ आत्तगंधातदा भूमिः प्रलयत्वाय कल्पते ॥ ५ ॥ आपस्तत्र प्रतिष्ठंति ऊर्मिमत्या महास्वनाः ॥ सर्वमेवेदमापूर्यतिष्ठंति च चरंति च ॥ ६ ॥ अपामपि गुणं तात ज्योतिराददेते यदा ॥ आपस्तदा त्वात्तगुणा ज्योतिः पृपरमं तिवै ॥ ७ ॥ यदादित्यं स्थितं मध्ये गूहंति शिखिनोर्चिषः ॥ सर्वमेवेदमर्चिभिः पूर्णं जाज्वल्यते नभः ॥ ८ ॥ ज्योतिषोऽपि गुणं रूपं वायुराददेते यदा ॥ प्रशाम्यति ततो ज्योतिर्वायुर्दोषूयते महान् ॥ ९ ॥ ततस्तु स्वनमासाद्य वायुः संभवमात्मनः ॥ अथ श्रोर्ध्वं च तिर्यक् दधो वीतिदिशो दश ॥ १० ॥ वायोरपि गुणं स्पर्शमाकाशं त्रस ते यदा ॥ प्रशाम्यति तदा वायुः खंतुतिष्ठति नादवत् ॥ ११ ॥ अरूपमरसस्पर्शमगंधं न च भूर्तिमत् ॥ सर्वलोकप्रणदितं खंतुतिष्ठति नादवत् ॥ १२ ॥

क्रमप्राप्तं प्रलयमाह प्रत्याहारमिति प्रतीपं उत्पत्तिक्रमविपरीतमाहरणं प्रत्याहारः ईश्वरः कालात्मा अध्यात्मं आत्मनि सुसूक्ष्मं मुखोद्धृतस्य शिखिनोर्चिषः सप्तेति संबंधः अर्चिभिः सौरीभिराग्नेयीभिश्च ज्वालाभिः ॥ ३ ॥ ध्रुवाणि स्थारवाणि ॥ ४ ॥ गंधं काठिन्यहेतुं धृतवद्भूमिः काठिन्यं त्यक्त्वा जलमात्रं भवतीत्यर्थः प्रलयत्वाय कारणभावाय ॥ ५ ॥ ६ ॥ आपोऽपि आत्तगुणाः अग्निना शोषितरसा अग्निमात्रं भवंति ॥ ७ ॥ ८ ॥ रूपं वायुराददेते आङ्पूर्वस्य ददोने इत्यस्य रूपं ॥ ९ ॥ स्वर्गशब्दतन्मात्रं ॥ १० ॥ नादः शब्दस्य पूर्व रूपं विभागहीनं ॥ ११ ॥ सर्वपुलोकपुवाज्वादिषु दृश्येषु प्रणदितं शब्दो यस्य तत्तथा ॥ १२ ॥